

לטייל

גליון מס'

16

כי תבוא - נצבוי"י תשפ"ג

תורה
רפב
ליקרימ קמא

שתפתח לוי שביילי השכל עד שאכנס בחדרי התורה הקדושה ואזכה לבנם ולטייל בתורתך הקדושה מחדר לחדר ומפלאיך לפלאיך ומחיבה לחיבה ומכית לעליה ומעליה לעליה

גליון דו שבועי למטיילים בתורת רביה"ק בסדר התורה הזמנית

אזמרה כפול שתיים!

נקודות לחיים מ'התורה הזמנית'

חיים של תורה

למה זה לא עובד...

הפעם נשים דברים על השולחן, אי אפשר ואין צורך להצטעצע במילים, כי השאלה שנשאלת בפי רבים דורשת מענה. וגם אלו שלא יתחברו לשורות הבאות, אינם יכולים להכחיש את המציאות.

הרבה מאוד שלמדו, וניסו, ואפילו תקופה לא קצרה התחזקו והחיו את עצמם עם התורה המפורסמת 'אזמרה', רבים מהם לא החזיקו מעמד. חלקם כאילו 'התבגרו', חלקם ממש 'התייאשו', אבל בשורה התחתונה, הם אומרים בחצי פה או בפה מלא שזה לא ממש עובד ("ח'ו)...

אף אחד לא רוצה לחשוב כך ובטח שלא לומר את זה בקול, אבל המחשבה והתחושה שמתגנבת לה ללב, שהעצה הזאת לחפש נקודות טובות לא עובדת, יכולה להפיל ולהחליש את הדעת בצורה נוראה. כי אם זה לא עובד ולא מצליח לשנות אותנו באמת, מה כן יכול לעבוד?

אם ("ח'ו) זה לא עובד, ואי אפשר באמת להתקדם, לעלות לכף זכות ולחזור בתשובה, ועוד מכוח 'העצה' הכי יסודית ומוכרת - בה"א הידיעה, של רבינו - יכולה לחלחל מחשבה נפולה פי כמה לתוך הלב, מחשבה של ייאוש גמור.

אפשר לומר על שאלה זו הרבה תשובות. אפשר לומר שלא לומדים את התורה כמו שצריך, ואם רק היו באמת מבינים את התורה אחרת, אז זה כן היה מצליח. זה תירוץ מידי דחוק לשאלה כל כך טובה. בינתיים, עדיין לא נמצא אותו ביאור ששינה את התמונה והראה לכולם את הדרך להשתנות לגמרי כפי שכתוב בתורה רפ"ב.

אבל אם קצת נסתכל על תורה רפ"ב דרך משקפיים של 'אזמרה', נגלה לכאורה, די מהר, מהי הסיבה שבגללה אנשים לא מצליחים באמת לעשות שינוי עם התורה אזמרה. ואולי בסוף גם נגלה, שבאמת כל אותם אלו שטוענים

שאזמרה לא עשתה להם את מה שהם ייחלו לו כל כך, באמת באמת, היא פעלה עליהם ושינתה אותם רבות.

הסתכלות אחרת וחדשה

התורה של רבינו והתפיסה של הצלחה בעולם נמצאים במרוץ התנגשות בלתי פוסק, העולם שאנו חיים בו מציב לעצמו יעדים וסולמות ערכים שונים לגמרי, מהעצות הקדושות, האמיתיות, שהם החיים הטובים באמת, אותם רבינו מגלה בכל תורה בספריו הקדושים.

אפשר לומר שאחת התורות שבה התנגשות זו באה לידי שיא חדש, זו התורה 'אזמרה' לאלוקי בעודי'. בתורה זו רבינו מלמד אותנו כמה דברים שסותרים את כל מה שאנו מכירים, לימוד חדש מהי התקרבות וחזרה בתשובה, ומהי הצלחה אמיתית.

וכמו שבכלליות, כל ההתקרבות לדעת הצדיק ולתורתו זהו דבר שדורש הרבה אמונה והקשבה, על אחת כמה וכמה, כאשר אנו נכנסים לתוך תורה שבה אנו נדרשים לחפש רק מעט טוב ולשמוח בו באמת, אנו זקוקים להרבה אמון והתמסרות מסוג שונה.

וכאן אנו מגיעים לנקודה:

אם לומדים את תורה רפ"ב, ומגלים שישנה עצה נפלאה לחזור בתשובה, לחזור לכף זכות, דרך מציאת הטוב שבנו ובאחרים, אבל עדיין מצפים לסוג תוצאה, שהיא עצמה לא תוצאה מהסוג של 'אזמרה', אלא תוצאה שהיא בעינינו הצלחה מקדמת דנא, זה באמת לא יכול לעבוד...

אם אדם רוצה דרך השמחה בנקודות טובות, לגלות שבבוקר בהיר אחד הוא הופך להיות צדיק גמור, כמו ש'המדמה' שלו הבטיח לו בחלומותיו הוורודים, ואז הוא מתאכזב כשבסך הכול התוצאה (המאכזבת בהסתכלותו המוטעית) היא תוספת של עוד כמה מעשים

טובים, עוד קצת סור מרע, ועוד קצת שמחה והתרחקות, ובשל כך הוא מחליט שזה לא עובד, אז הוא מערבב בין התפיסה של ה'כף חובה' שבה העולם לכוד, ובין התפיסה של ה'כף זכות' באמת, כמו שרבינו מלמד.

ועל כן, צריך לעשות 'אזמרה כפול שתיים'!

למצוא נקודה טובה, לשמוח בה באמת, ולצאת על ידה מכף חובה לכף זכות.

להבין שהתוצאה של השמחה בנקודה טובה, היא לא להיות 'מוצלח' אצל מה שהעולם מחשיב, אלא התוצאה היא באמת באותו 'ראש' של אזמרה. התוצאה היא עוד ועוד נקודות טובות. השינוי הגדול שאמורה לעשות עצת ה'נקודה טובה', היא שמעתה באמת נתחיל להחשיב נקודות טובות, ומכוח זה אנו נראה באמת איך שתורה רפ"ב עובדת נפלא, כי אנו זוכים מכוחה לעוד ועוד נקודות טובות.

ללמוד מחדש כמו תינוק

אפשר לומר, שעניין זה קשור היטב לכל עניין התינוקות והמלמדים המובאים בתורה זו. המלמד תינוקות הוא זה שמעצב את התפיסה הראשונית של הילד מהי גדילה ולהיכן צריך לגדול. המלמד תינוקות מתחיל עם הילדים, וכפי ההתחלה שלו כך הם נכנסים לתוך התורה. התינוק מצד עצמו יש לו טהרה והוא ללא חטא, אבל אם המלמד לא ילמד אותו את הלימוד הנכון של הנקודה הטובה הוא יכול לקלקל מאוד, באופן כזה שהוא יכניס את התינוק לתוך תפיסה שכל כולה כף חובה.

ועל כן, אנו באמת צריכים לחזור וללמוד אצל הצדיק את לימודי הכף זכות, כמו תינוקות קטנים, שאין להם שום תפיסה ישנה מהי עבודת ה' ומדי חזרה בתשובה, ועל ידי זה נוכל באמת לצאת מכף חובה לכף זכות.

יו"ל ע"י רשת הכוללים ליקוטי מוהר"ן שע"י ארגון "לטייל בתורתו" קו לסלסל בתורתו | טעמו וראו כי טוב ה' 04-627-73-13 דוא"ל: 046277313@gmail.com

בתורה זו, בשונה מהתורות הקודמות, ביאורי פשוט התורה יצאו בקונטרס מיוחד, ובמדור זה בעז"ה נקדיש מקום מיוחד לביאור הספר 'ביאור הליקוטים' על תורה זו. ביאור זה הוא על דרך ביאור הפשוט של התורה בעצמה, בלי לרדת לדקויות ועמקות הביאור, אלא רק ביאור פשוט של לשונו המיוחדת של מחבר הביאור ראב"ר זצ"ל, בתוספת הערות והרחבות.

בתחילה מצטט המחבר את לשון התורה: "אפילו הוא רשע גמור, צריך לחפש ולמצוא בו איזה מעט טוב שכמותו המעט אינו רשע, ועל ידי זה שמוצא בו מעט טוב ודן אותו לכף זכות על ידי זה מעלה אותו באמת לכף זכות, ויובל להשיבו בתשובה", עיין שם.

מדבריו להלן מבואר, שבדברי רבינו ישנם שני חלקים שונים. החלק הראשון למצוא מעט טוב ששם הרשע אינו רשע, ואחר כך ישנו חלק נוסף, שבו דנים אותו לכף זכות. ובחלק השני מבואר מדברי המחבר להלן, שדנים אותו לכף זכות אף על מעשיו הרעים בעצמם, למרות שח"ו אסור להצדיק ולהטות אותם בעצמם, לומר כאילו הם מעשים טובים ח"ו, אבל עדיין יש מקום להסביר שאותו הרשע אינו חייב כל כך ואינו אשם כל כך במעשים אלו, וכדלהלן. ועל כן פותח המחבר את דבריו בשאלה:

כפי המובן מדבריו הקדושים, שהעלאת הרשע מכף חובה לכף זכות שעל ידי זה יוכל להשיבו בתשובה - הוא בעיקר על ידי שדנים אותו לכף זכות, וביאור הדין הזה הוא שהדן אומר על הרשע, שבאמת אותו רשע אינו חייב כל כך ברשעתו ופשעיו העצומים למרות שאין

בהם שום טוב, וכענין המובא בחלק ב' סימן א' שם רבינו מבאר את ענין הדין לכף זכות, שאי אפשר לדון אף רשע לכף חובה, כי מי יודע כל המקומות שערב בהם עיני שם? (חוץ מהשם יתברך בעצמו), ואם כן עיקר הכף זכות אינו קשור בדווקא למעשים הטובים שעשה, ואף בלא שנמצא איזה מעשה טוב, אפשר לדון את הרשע על כל מעשיו שלכאורה אינו חייב בהם כל כך, כי מי יודע את כל תהפוכות חייו והמקומות שבהם עבר, שהם גרמו לו לרדת להיכן שירד, ומה [זה] שרבינו מזהיר כל כך למצוא בו דוקא מקודם - לפני שדנים אותו לכף זכות - איזה מעט טוב, וגם מבאר זאת בהפסוק ועוד מעט וכו', הרי לכאורה זה לא נצרך בשביל לדון אותו לכף זכות.

ומתוך שאלתו:

אמנם, שמוכן מדבריו הקדושים בתוך תורה זו, שמחמת זה בעצמו שמוצאים בתחילה איזה מעט טוב ששם אינו רשע, רק על ידי זה, יבואו לדון את הרשע לכף זכות גם בכל חטאיו ופשעיו, לומר שזה מחמת מקומו. כי על ידי שאנו רואים את הטוב שיש ברשע, שגם הוא מתעורר לעשות טוב ומתגבר אפילו ממקום מאוד נמוך שהוא שם, לעשות איזה דבר טוב שאותו נמצא על ידי החיפוש. מזה נוכל להוכיח שבאמת בפנימיותו הוא טוב, והטוב הוא עצמות קדושת ישראל שבו, ולדון אותו לכף זכות על מעשיו הרעים, שגם בעת ההעדר התגברותו, שעד כה היו לו הרבה חטאים, עם כל זה אינו חייב כל כך עליהם, מחמת כל המקומות שעבר בהם כנ"ל.

עוד יש לבאר עוד תוספת ביאור בכונת דבריו הקדושים ליישב את הקושיה הנ"ל, על פי מה שכתב רבינו בספר הא"ב (ספר המידות ערך

וביאור העניין, מדוע באמת אפשר לדון כל יהודי לכף זכות, אפילו לומר שאינו חייב כל כך במעשיו הרעים מחמת שמקומו גרם לו: כי כל אחד מישראל, איך שהוא אפילו הרשע הגמור, מאחר שיש בו איזה ניצוץ דניצוץ ישראל שהוא עצם קדושת ישראל שבו, שהם דהיינו עם ישראל, הם חלק אלוך ממעלה שה' נפח בתוכם, שהחלק הזה הוא עצם הטוב, על כן אי אפשר בשום אופן לאיש ישראל להיות נופל לרע לגמרי בלי שום טוב, שבאמת יהיה רשע גמור [ומה שציינו נדמה אותו יהודי לרע גמור חס ושלום, הוא מחמת החיסרון שיש בו, מפסיית עינינו למצוא בו טוב שאנו כמו עיוורים בייחס לאותו טוב, ואין אנו נמצאים במדרגת החזון שרואה את כל התינוקות, דהיינו עצם הוויית הטוב שבכל אחד מישראל], וכמובא בהשיחות שאחר הספורי מעשיות באותו עיין שם¹⁰:

הערות והרחבות

1. בדרך כלל, כמובא בהקדמה ובכלל הראשון מח"י הכללים, דרכו של המחבר שלא לחבר ולערב בין תורות שונות, כחלק מדרכו הידועה (לימוד מניה וביה), ועל כן צ"ב מדוע המחבר חרג כאן מדרכו שבכל ביאורי ספרו. ואפשר לומר, שתורה זו נאמרה בשמיני עצרת תקס"ח, לפני נסיעתו הקדושה של רבינו אלמברג. ורבינו אמר שבתורה זו הוא מתחיל לגלות את סוד נסיעתו הסתומה ונשגבה מתפיסתנו. ואחר שחזר מלמברג אמר בראש השנה תקס"ט את התורה 'תקעו' (תורה א' ח"ב) ששם מבואר עניין הדין לכף זכות, שהוא מחמת שאין יודעים את מקומו של האדם. ואפשר ששם באמת רבינו ביאר את אותו עניין שהתחיל לבאר בתורה רפ"ב, כי שם סיים לגלות את סוד נסיעתו.
2. וז"ל שם: "ואזי יוכלו לעשות ראש השנה. כי כשאדם יושב לדבר בחברו, זה בחינת ראש השנה, שהוא יומא דדינא, שהוא יושב ודן את חברו. וצריך לזוהר מזה מאד, ולהסתכל על עצמו היטב אם הוא ראוי לזה לשפוט את חברו, כי המשפט אלאקים הוא", כי רק הוא יתברך לבדו ראוי לשפוט את האדם, כמו שאמרו רבותינו, זיכרוןם לברכה (אבות פרק ב): 'אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו' ומי הוא שיכול לידע ולהגיע למקום חברו, כי אם השם יתברך, שהוא מקומו של עולם, ואין העולם מקומו (בראשית רבה, ויצא, פרשה סח, הובא בפירוש פירוש תשא), וכל אחד ואחד יש לו מקום אצלו יתברך, ועל כן הוא לבדו יתברך יכול לדון את האדם, כי הוא יתברך בעל הרחמים, ובודאי הוא מקיים בנו: 'הי דין את כל האדם לכף זכות' (אבות פרק א').
3. ונראה, שהמחבר דייק את לשון הפסוק שרבינו הביא כאן בתורה - 'והתבוננת על

שאלה:

ברוך ה' אחרי שחכיתי לזה הרבה שנים זכיתי להתחיל ללכת עם התורה 'אזמרה'. התחלתי עם התחדשות, אבל מהר מאוד גיליתי שמאוד קשה לי להתחבר לעיון העמוק בתורה רפ"ב. במיוחד שככל שאני לומד יותר לעומק, נראה לי כאילו יש איזה מהלך יותר מורכב כביכול בכל העצה הזאת של חיפוש נקודות טובות, ובתוכי יש קול שמתנגד ואומר, שהעצה הזאת היא פשוטה ושווה לכל נפש, אז למה לסבך אותה עם עיון ושאלות.

יש תורות, שבאמת זה נראה שלפי ההבנה הפשוטה, אין דרך ואין עצה, בלי העיון וההבנה העמוקה בקשרי התורה, אבל כאן, אולי בגלל ההיכרות המוקדמת, זה נראה לי כאילו העיון עלול לסבך את העניינים...

תשובה:

השאלה צודקת ונכונה והיא היא בעצמה התשובה, לא רק ביחס לתורה זו, אלא באמת ביחס לכל התורות שאנו זוכים ללמוד לעיין וללכת איתם בכל תקופה.

חשוב להדגיש: העיון אינו אמור לעמוד בסתירה לפשיטות ולתמימות של כל עצה ותורה בליקוטי מוהר"ן, ואם נתקלים בכזה סוג של סיבוך, שהעיון גורע או עומד בסתירה לחיפוש פשוט ותמים של נקודה טובה, לשמחה פשוטה בכל מעשה טוב, או שהעיון הופך את כל העצה הקדושה של אזמרה למשהו מסובך ששייך לגאונים, או שזה מותנה בתהליך מורכב שאינו מתאחד יחד עם ההבנה הפשוטה בתורה רפ"ב, אז יש בהכרח בעיה באופן מהלך של עיון.

רבינו אומר בתורה י"ט ח"ב, שאם רק בעלי השכל משיגים בכל דבר את התכלית, אם כן מה יעשו קטני הערך שאין להם כזה שכל להשיג את עומק השכל שבכל דבר. והוא הדין לכל עצה מעצותיו הקדושות הכתובות בכל התורות בליקוטי מוהר"ן. שכל העיון והחתיירה העמוקה בתוך דברי רבינו, אמורים להוביל אל מקום שבו תתעצם נקודת התמימות בקיום העצה בצורה הפשוטה ממש, יחד עם העומק האינסופי שיכול להוסיף ולהשיב יותר את קיום העצה, אבל בשום אופן העיון אינו בא על חשבון הפשיטות.

נקודה זו קצת קשה להסבירה בקצרה, אבל כמו בכל רפואותיו של הצדיק, ישנם דברים שההבנה בהם אורכת זמן מיום ליום ומחודש לחודש (כמבואר בדברי ראב"ן בכלל ט"ו), ובכוח ההתמדה והחיפוש של דעת הצדיק באמת, מתגלה למחפש כל הזמן עוד ועוד עומק בנקודה הזאת, שהעיון רק משיב ומעמיק את הפשיטות ולא עומד בסתירה אליה.

לכן באמת, חשוב מאוד בכל תורה שלומדים, לקיים את מה שמבינים בפשיטות בתוך התורה, עוד לפני שעומדים על איזשהו עומק שנמצא בתוך התורה. ולא להתנות ח"ו את הקיום הפשוט בעומק ההבנה, שרק אחרי שנוכח מה באמת כתוב בתורה נתחיל לקיימה, אלא נלך בדרכו של עם ישראל שקיבל את התורה והקדים נעשה לנשמע, מכיוון שרק באופן הזה באמת זוכים לעלות מדרגה לדרגה בהבנת דברי תורת הצדיק.

בדברי רבינו מבוארת באריכות החובה לחפש את הטוב בעצמו: "פי צריך האדם לחפש ולבקש למצא בעצמו איזה מעט טוב, כדי להחיות את עצמו, ולבוא לידי שומחה". מוהרנ"ת בהלכות ראשית הגז ד' מעניק לנו דרך מעניינת להצליח למצוא את הטוב גם כאשר הבעל דבר מצייר את המציאות כחשוכה לחלוטין:

וכל זה קבלתי והבנתי משיחותיו הקדושות של רבינו זכרוננו לברכה ומהתורה אומרה לאלקי בעודי (בסימן רפב), עין שם היטב. ומפמה תורות, ובפרט מפמה שספר לי שדבר עם אהרן שהיה קובל לפניו מאד על רבוי מעשיו הרעים המכערים פי זה האיש היה חפץ מאד להתקרב לה' יתברך ולצאת מפעשיו הרעים אך בכל פעם התעברו עליו יותר עד שעברו עליו ימים ושנים הרבה ולא זכה לצאת מפמה שהיה צריך לצאת אך אף על פי כן התחזק את עצמו ביותר וחרת בכל פעם להתקרב לה' יתברך והיה קובל מאד לפניו זכרוננו לברכה על עבירת מעשיו רחמנא לצלן, והשיב לו רבינו זכרוננו לברכה בחכמתו בתמימות ובפשיטות, 'אין לי עם מי לדבר', פי כבר בלתי רע.

ותכף נתעורר האיש הנ"ל וענה ואמר לרבינו זכרוננו לברכה, הלא על כל זה אני מתגבר לפעמים להמשיך את עצמי לקדשות ישראל וכו'. ענה רבינו זכרוננו לברכה ואמר לו, הוא מעט דמעת. ותכף אמר לו שירגיל את עצמו לילך עם התורה אומרה לאלהי בעודי וכו', כל זה ספר לי רבינו זכרוננו לברכה.

והבנתי פונתו הקדושה שדיקא על ידי זה החיה את האיש, פי כבר נפל בעיני עצמו כל כך עד שלא היה אפשר לו להחיותו בשום דבר רק פשוט לו שהוא בלתי רע אפי' נתעורר בעצמו והתחיל להראש מעט קדשות הנקודות טובות הנמצאים בו עדיו ואז אמר לו רבינו שילך עם התורה אומרה לאלקי בעודי וכו' פנ"ל. פי כל ענין הנ"ל מבאר היטב בהתורה אומרה הנ"ל שמבאר שם שאפלו רשע גמור צריך לדון לכף זכות, פי אף אפשר שלא ימצא בו איזה נקודה טובה וכו'. וכן האדם אצל עצמו וכו', עין שם היטב, הינו פנ"ל. שקשה האדם רואה שמעשיו אינם עולים יפה פלל רחמנא לצלן, צריך להפך הדבר ויסתכל על עצמו מעבר השני, הינו פאלו חס ושלום כבר הוא גרוע לגמרי וכנגד הגרוע והרע לגמרי בודאי ימצא גם בעצמו בעמק גריעותו כמה נקודות טובות ועל ידי זה יחיה את עצמו, כמבאר שם היטב בהתורה הנ"ל והבן היטב כל זה בעין האמת לאמתו באופן שתוכל להחיות את עצמך על ידי זה תמיד:

עין שם עוד איך ביאר על פי זה את דברי הנביא "הלא כבני כושיים אתם לי":

ותכף כששמעוהו ונשאוהו אותם לשאר העפ"ם בודאי הפל יודו ויאמרו פפה מלא שיעדין יש חלוק רב ונפלא פרחוק מנרח מפערב בין ישראל לבין העפ"ם, פי כנגד העפ"ם נמצא תמיד בישראל כמה שערות ונקודות טובות לאלפים ורבבות, פי אפלו כשישראל חס ושלום, בדיקא התחוננה מאד עדיו אפלו הגרוע שבהם מלא מצות פרמון.

דקדק בלשונו

קשרי התורה הטמונים בדקדוקי לשונותיו

איזה נקודה טובה

המשימה הראשונה שקיבלנו בתורה זו היא למצוא איזה טוב. הטוב מתואר בכל מיני לשונות: "איזה מעט טוב", "איזה מצוה או דבר טוב", "איזה נקודה טובה". באופן די בולט מתלווה לצד הטוב המילה 'איזה' המופיעה בתורה שוב ושוב.

לכאורה הכוונה לומר שצריך לחפש ולבקש את הטוב אפילו בשיעור וכמות קטנה ביותר, ואכן בודאי גם זה נכון. בפרט שלשון 'אי זה' נמצאת במקרא פעמים רבות ומבטאת את החיפוש עצמו.

אך כאשר אנחנו מתבוננים בהמשך התורה שוב מופיעה המילה, והפעם באופן ובמשמעות שונה: "אף לידע כל זאת, דהינו לדעת כל צדיק וצדיק, איזה

- הם התינוקות השכיחים לו, וכמה הם מקבלין ממנו.
- ולידע כל הבחינות שיש בזה, וכן "הוא רואה וידע
- היכן התינוקות קורין, הינו אצל איזה צדיק הם מקבלין
- הכל פיהם".
- ננסה להתבונן האם ישנה משמעות להופעת מילה זו
- כאן ושם.
- יסוד הקשר בין הדברים מתבאר בדברי רבינו עצמו.
- בסוף התורה כתב שהידיעה איזה תינוקות מקבלים
- מאיזה צדיק, תלויה ביכולת לעשות את הניגונים: "אף
- לידע כל זאת, דהינו לדעת כל צדיק וצדיק, איזה הם
- התינוקות השכיחים לו, וכמה הם מקבלין ממנו, ולידע
- כל הבחינות שיש בזה, והדור שבווא מהם עד הסוף.
- דע, מי שייכל לעשות נגונים הנ"ל, הוא יכול לידע כל
- זה". ומאידך, יכולת זו לעשות את הניגונים תלויה

- ביכולת ללקט את הטוב שבכולם: "ומי שייכול לעשות
- נגונים הנ"ל, דהינו שייכול לדון את כל אדם לכף
- זכות, אפלו את הקלים והרשעים, פי משתדל לחפש
- ולבקש למצא בכלם נקודות טובות פנ"ל, שעל ידי זה
- נעשין נגונים פנ"ל".
- מבין קשרי הדברים עולה וצומחת הבנה חדשה.
- 'איזה מעט טוב', פירושו סוג מסוים של טוב, בחינת
- טוב השייכת לצדיק מסוים שבונה משכן משלו.
- ישנם דרכים רבים בעבודת השם, החיפוש של נקודת
- הטוב מצריך הבנה וחיפוש של 'איזה' טוב, כאשר
- מכירים ומעריכים את ההדגשה והעבודה המיוחדת
- של כל צדיק ותלמידיו, דווקא על ידי זה מסוגלים
- להיות ולמצוא את הטוב שבו, את שייכותו למשכנו
- המיוחד, ואת חלקו בניגון השלם.

תנופה מחודשת עם 'אזמרה'

בשמחה והתרגשות ממשכים הלומדים ביתר שאת 'לטייל בתורתו' בתורה רפ"ב - 'אזמרה', יחד עם מצטרפים חדשים המייחלים לקיום חדש ועמוק של תורה יסודית זו. למעלה מחמש עשרה אלף חוברות בפורמטים שונים של התורה הזמנית עם הוספות חשובות (קיצור ליקוטי מוהר"ן המשולש, ליקוטי תפילות, ליקוטי הלכות ועוד) חולקו ללומדים מכל גווי קשת הציבור החרדי והדתי, בבתי המדרשות ובנקודות ההפצה בכל רחבי הארץ. בנוסף, לקראת הנסיעה לראש השנה יחולקו אי"ה בשדה התעופה חוברות לימוד מהודרות, במיוחד עבור הנוסעים לאומן.

מבוא המקראות - ולדקדק בלשונו

בימים אלו מופצת לתועלת הלומדים חוברת חדשה וייחודית הכוללת את המקראות ומאמרי חז"ל שבתורה רפ"ב, עם הרחבה ונקודות להתבוננות. וכן ליקוט מיוחד של מילים ושוורשים המופיעים בתורה באופנים והקשרים שונים. המעיינים ימצאו בחוברת תועלת רבה לחיזוק הלימוד 'מינייה וביה', ולהרחבת והעמקת הבנת קשרי התורה ועצותיה.

טעמו וראו - כי טוב!

תנופת התרחבות מעגל הלומדים במסגרת פרויקט 'טעמו וראו' ממשכה להכות גלים. עד עתה קרוב לאלפיים בחורים ואברכים מכלל הציבור הצטרפו ללימוד התורה הזמנית, כאשר רובם אף נבחנו מידי שבוע על הנלמד. כעת באלול מתחדשת פעילות 'טעמו וראו', עם חוברת לימוד ייחודית הכוללת ביאור פשוט ומאיר, שיעורים בפשט על תורה רפ"ב (בלה"ק באידיש ובאנגלית) בקו 'טעמו וראו' וראו' (077-3362063), מבחנים והגרלות.

השאלה השבועית

רבינו מביא בתורה את מאמר חז"ל שהתינוקות נתפסים על 'עוון הדור', ויש לעיין האם ניתן להבין מהו אותו 'עוון' מיוחד שהוא העוון שעליו נתפסים התינוקות, ומה הקשר בין עוון זה לכלל המאמר?

ניתן להשיב בקו 'לסלסל בתורתו' ובכתב למדור 'אז נדבר'

לרגל תחילת ההליכה עם תורה רפ"ב - 'אזמרה', פנינו וביקשנו מהאברך היקר ר' נחמן בורשטיין, ראש חבורת 'לטייל בתורתו' במודיעין עילית, לשתף אותנו במעט מתחושותיו אודות 'לטייל בתורתו':

יישר כחך על הנכונות לשתף ולחזק את הציבור. אולי תספר לנו ממה התחלת 'לטייל בתורתו'?

באלול תשפ"א נסעתי לבלארוס עם עוד הרבה מחסידי ברסלב, והיו שם המון כיסופים וגעגועים ורצונות לעיר הגעגועים - אומן, להיות אצל הרב'ה על ר"ה, עד שכל העולם רעש והתפעל מעוצמת הרצונות והכיסופים אל הצדיק, אבל בפועל לא זכינו להגיע לאומן וחזרתי לארץ. אח"כ הייתה לי קצת שאלה ביני לבין עצמי, מעניין מה ייצא מכל הרצונות והכיסופים אל רבינו שהיו אז, שהרי בהכרח אם כ"כ הרבה אנשים כספו לרבינו וודאי נעשה מזה משהו בשמים. ואז אותה תקופה התחיל הארגון 'לטייל בתורתו' לתנוח כוללים לאברכים, ובתחילת זמן חורף תשפ"ב התחילו אצלנו ככולל בברכפלד ללימוד תורה י"ז במסגרת 'לטייל בתורתו'. ואחרי זמן מה התבוננתי בזה, והייתה לי הרגשה שזה נוצר מכך כל הכיסופים והרצונות שהיו בבלארוס, שעל ידי זה התחיל הספה"ק 'ליקוטי מוהר"ן' להתקבל בעולם בעיון ובמתיקות שאין כדוגמתה, ואפשר כבר להתחיל להתכוון למשיח.

האם תוכל לשתף אותנו בחוויות הלומדים ההולכים עם התורה?

אחלק את זה לשלוש נקודות: א. האמת היא שכל מי שטעם את הטעם של ללכת עם תורה וזכה להרגיש איך שרבינו מדבר איתו, מרגיש שבאמת זה לא מובן מאליו באיזה זכות הרב'ה בחר בי לדבר איתי, וכמו שר' נתן אמר לרב'ה שזה שכל העולם רחוקים ממנו זה לא חידוש, ולמה אני כן זכיתי להתקרב אל הרב'ה זה חידוש ולא מובן מאליו. וזו באמת תחושה מדהימה להבין שרבינו בחר בי להיות חייל שלו שמביא את הגאולה לעולם, וכמו שרבינו אמר שכאשר יתקבל ספרו בעולם אפשר כבר להתכוון למשיח, ונראה גם לבאר, שיתקבל ספרו - הכוונה מלשון שזה מקובל ומיושב על הלב, וכאשר האדם זוכה ללימוד בעיון אזי הוא נוכח שהספר של רבינו מתקבל ומתיישב על לבו.

ב. אומר גם ממה שהרגשתי על עצמי, שלפני שהתקרבותי לדרך הלימוד של 'מינייה וביה' אני לא זכיתי להבין כמעט כלום בליקוטי מוהר"ן, וזה מאוד תסכל אותי והיה לי מאוד קשה עם זה שאני חסיד ברסלב ואני לא מצליח להבין מה הרב'ה אומר לי. וכאשר התחלתי ללמוד בדרך הלימוד הזאת התחלתי להתחיל להבין קצת מה מדבר איתי, וזה ללא ספק קיבר אותי לרב'ה בכל הבחינות, וממש אני מרגיש שנהייתי ברסלב חסיד מחדש.

ג. כח הרבים. בזכות הארגון הנפלא לטייל בתורתו נהפך העניין הזה לנחלת הכלל, וכאשר כל חסיד ברסלב הולכים עם תורה אחת זה הרבה יותר עוצמתי, וכמו שידוע מר' מאיר שפירא מלובלין

זצוק"ל שייסד את הרעיון של הדף היומי, ואמר שכאשר פגשו שני יהודים משני קצוות העולם יוכלו לדבר ביחד מהדף היומי של אותו היום, אזי אותו הדבר בזה, שכאשר נפגשים שני ברסלב'רס ביחד מדברים מהתורה הזמנית, וכידוע שלכל אחד יש את הנקודה שמאירה לו דייקא בתורה, ורק הוא יכול להאיר את זה לאחרים, וזה דבר מדהים שלא היה כמותו.

מה תוכל לייעץ למצטרפים החדשים לתורה הזמנית?

עכשיו בתורה ס"ב למדנו שכל ההתחלות קשות, ולכן דבר ראשון צריך לדעת, שכמו שבכל דבר שבקדושה צריכים הרבה השקעה ויש הרבה מעברים וקשיים, אזי כל שכן בזה שבזה תלויה כל גאולת נפשנו. ובאופן אישי אני יכול להעיד על עצמי שבכל תורה שלומדים יש לי עליות ומורדות, ויש זמנים שבהם אני ממש לא מרגיש שום טעם והכל יבש, ויש לי הרבה קושיות ואין תירוצים ולפעמים אני ממש נשבר מזה, ולכן צריכים להתכוון ובעיקר לחזק את האמונה ולדעת שבלי זה אני לא אהיה אפי בלב של הרב'ה.

ואוסף עצה אחת למעשה, שהנה כאשר נתקלים בלשונו לא מובנים ואדם אומר לעצמו "אם אני הייתי כותב את התורה הזאת הייתי כותב אחרת", אז ישנם שני דרכים לענות תשובה: 1. אפשר לנסות להסביר ולדחוק את המילים של רבינו, להסביר שרבינו רצה לומר את מה שאני מתכוון לומר ורק צריך לראות איך לדחוף את זה במילים של רבינו. 2. אך כאשר אדם מבין שהמילים של רבינו מדויקים כמו במקרא, אזי הוא מבין שרבינו לא סתם שינה כאן את הלשון, אלא כי הוא רוצה להשמיע לי משהו חדש שלא ידעתי עד היום, בכדי לשנות לי את הראש שאקבל דעת חדשה של צדיקים. ולכן צריך באמת לדייק כל מילה ולנסות לבאר כל דבר, אבל בעיקר לדעת שלא ברגע אחד מתקבלות כל התשובות, אלא זה לוקח זמן.

וכן כאשר מוצאים שני לשונות זהים בשני חלקים בתורה, שבמושכל ראשון נראים ממש הופכיים, צריך לדעת שבאמת הם כן עניין אחד, ואדרבא רבינו רוצה להשמיע לי כאן שזה דבר אחד היפך דעת בעה"ב שלי. וכאשר אדם מבטל דעתו האישית בפני דעתו של רבינו אזי הוא זוכה באמת לקבל את הדעת של הצדיק שמסתתרת בתוך ספרו הקדוש.

יש הטוענים שתורה רפ"ב - 'אזמרה' מוכרת וידועה, מה דעתך על כך?

אני חושב שיש לזה גם מעלה וגם חיסרון, וכמו בלימוד חומש שלומדים בחיידר שיש לזה מעלה נפלאה של הגירסא דינקותא שנחרטת בנו התורה"ק מקטנות, ומצד שני אם אדם לא משקיע בזה כשהוא גדול אזי רמת ההבנה שלו היא כמו של ילד בחיידר. אותו הדבר הוא בזה, שמצד אחד זו מעלה שזה חרות לכל ברסלב חסיד בתוך הלב, ומצד שני אם לא נשקיע בזה עכשיו אזי זה ישאר ברמה מאוד נמוכה של הבנה. לכן, יכול להיות שהעובדה שזה מוכר זה עצמו המניעה, ולכן צריכים להתחדש בזה כתינוק שנולד ואז נזכה למצוא עצות חדשות לגמרי!